

Lliures i Combatives

Feminisme revolucionari i anticapitalista

**Contra l'opressió capitalista
i la violència masclista**

LA NOSTRA FORÇA ESTÀ ALS CARRERS

La nostra força està als carrers!

Som feministes i anticapitalistes

Milions de dones arreu del món ens al·cem en contra d'una realitat d'humiliació, abús, violència i explotació. El massiu moviment feminista, que a l'Estat Espanyol, com en tants altres llocs, ens ha deixat jornades històriques com les del 8 de Març, forma part de la resposta de les oprimides i oprimits contra un sistema polític i econòmic que només suposa misèria per a la majoria.

El paper de la dona en la lluita de classes

La gran recessió de 2008/09 i les contínues retallades en sanitat, en ajudes a la dependència, salaris, pensions o els desnonaments, aplicats pels governs capitalistes de tot el món, han colpejat durament a les treballadores, redoblant la càrrega que cau sobre les nostres espatlles. Alhora ha alimentant la polarització i el gir a l'esquerra entre amplis sectors de la classe obrera i el jovent.

En un ambient de re-

bel·lió, de politització i qüestionament creixent del sistema, la lluita contra el masclisme i per nostre alliberament té una envergadura internacional on les dones de la classe obrera juguen un paper absolutament decisiu. Només així s'explica la seva dimensió de masses i el seu caràcter combatiu i anticapitalista: el meravellós moviment que va rebre desafiament a Donald Trump als EUA i l'Ele Nao al Brasil, contra els feminicidis a l'Amèrica Llatina, per un avortament lliure i segur a l'Argentina, Polònia o Irlanda.

Recentment estem assistint a la massiva participació de dones pobres a les onades revolucionàries a l'Algèria i el Sudan, on es calcula que el 70% del moviment està format per dones. No és cap casualitat. En aquests països s'aplica la llei islàmica de la xaria. Les dones estan sotmeses i no tenen drets. Per això, les més oprimides i colpejades, en un moment d'aixecament social i revolució, es col·loquen a la primera línia de la lluita.

El nostre moviment en el punt de mira de la dreta

Aquestes mobilitzacions han demostrat que un profund sentiment anticapitalista batega en el si del nostre moviment. Hem

denunciat la justícia masclista que ens colpeja, unes institucions burgeses que exerceixen la violència sistemàtica contra nosaltres, hem assenyalat als empresaris que ens paguen menys i ens exploten, hem donat una forta batalla contra el poder que exerceix l'Església Catòlica en tots els àmbits de la nostra vida.

La classe dominant a nivell internacional ha pres nota de la demostració de força que hem protagonitzat en els carrers i la font d'inspiració que hem estat per a moltes altres lluites. Per això han reaccionat amb tanta virulència.

Ho hem viscut de primera mà a l'Estat Espanyol. El bloc reaccionari del PP, Cs i Vox se centra una i altra

vegada en atacar els drets de les dones en un discurs profundament masclista i misogin que revela l'ADN franquista que comparteixen les tres formacions.

D'una banda, el PP i Vox han carregat frontalment contra el dret a l'avortament. Hem hagut d'escoltar declaracions tan macabres com que "els neandertals també ho usaven, el que passa és que esperaven a que naixés i, aleshores li tallaven el cap" de Suárez Illana (PP) o "als nens de 8 anys se'ls donen cursets en què se'ls diu que han de provar a ser nena, i la nena a ser nen [...]"; se'ls convidava a provar noves pràctiques sexuals" de Rocío Monasterio (Vox). D'altra banda, Ciutadans i la seva nova "fórmula feminista" ha advocat per l'explotació i l'esclavitud sexual de les dones, demanant regular i legalitzar la prostitució i els ventres de lloguer.

Amb aquesta estratègia de colpejar-nos o de fer-nos creure que totes les dones estem en la mateixa barricada, tots com-

parteixen una única finalitat: posar fi a aquest moviment que s'ha atrevit a qüestionar les bases del sistema capitalista que tant defensen.

Feminisme transversal o dones que exploten dones

El moviment d'alliberament de la dona està travessat per un conflicte ideològic entre el feminisme revolucionari i el feminisme del sistema, entre les que distingim entre opressores i oprimides i les que admeten a les seves files burgeses que exploten a dones i homes.

Els intents del conegut feminisme transversal de domesticar la lluita del moviment feminista i desplaçar a la classe obrera de l'escena, han estat infinits i no només s'han dut a terme pels partits de la dreta. La burgesia ha fet servir les seves pròpies portaveus i s'ha bolcat en aquesta qüestió. En 2018 ja vam assistir a la moda de les riques feministes, compartida per Ana Patricia Botín, les polítiques de Cs o fins i tot la Reina Letizia; les declaracions de la multimilionària Ivanka Trump i el seu suposat "feminisme", el "costat feminista" de la presidenta de l'FMI Christine Lagarde. Però també hem tingut les que intentaven disressar-se de feministes d'esquerres, com Kate Millet i Silvia Federici, mentre carregaven contra les posicions del marxisme en la qüestió de la dona amb tota mena de mentides i manipulacions.

Totes elles, pertanyents a la burgesia i la petita burgesia, han assolit o aspiren a ocupar un lloc en l'elit benestant del capitalisme. Defensen les seves regles i no les qüestionen, encara que això supo-

si aixafar a la majoria de les dones treballadores i joves i als nostres companys de classe. No totes les dones estem en el mateix vaixell. O, potser hem de fer costat sota la nostra bandera a la governadora republicana que ha donat llum verda a la prohibició de l'avortament a Alabama o a les dones que defensen l'Espanya, una gran i lliure?

Trencar les nostres cadenes, lluitar pel socialisme

Les feministes revolucionàries entenem que la lluita per la nostra emancipació no és només una qüestió de gènere, sinó sobretot, de classe. I quan parlem de classe, ens referim a la germanor de totes i tots els explotats pel capitalisme, sense importar el color de la nostra pell o el lloc on hàgim nascut. Combatre el masclisme passa per qüestionar el règim capitalista i les institucions que emparen la nostra opressió, i també la de tots els sectors oprimits.

Defensem un feminisme revolucionari i anticapitalista que basi la seva força als carrers, en l'organització en els nostres llocs de treball i estudi i que posi en el centre la lluita per la nostra llibertat col·lectiva. Això passa per garantir un lloc de treball digne, accés universal a la sanitat i educació, escoles infantils, habitatge públic, garantir les condicions materials per lluitar contra l'explotació sexual, i confrontar amb els grans poders econòmics que fan de les nostres cadenes un lucratiu negoci. El nostre alliberament passa per construir una nova societat, una societat socialista on podrem assolir la plena igualtat.

Nova edició de Marxismo Hoy Revista teòrica d'Esquerra Revolucionària

La lluita de les dones no coneix fronteres: per tot el món milions ens hem aixecat per lluitar i acabar amb la violència, l'explotació i totes les xacres que patim. En resposta, la classe dominant aixeca el seu "feminisme liberal i transversal" per tractar d'ocultar la naturalesa de classe que explica la nostra doble opressió —per dones i per treballadores— i fer del nostre moviment quelcom inofensiu per el sistema contra el que ens rebel·lem.

Sobren, doncs, els motius per dedicar MARXISMO HOY a aquest gran moviment. La revista s'inicia amb un treball de Bárbara Areal, Marxismo y feminismo, en el qual polemilitza amb diferents teòri-

ques del feminisme d'"esquerres" que han aconseguit notorietat basant-se en denunciar el marxisme i la seva suposada "incapacitat" per entendre l'opressió de la dona, desmantellant mentides i falsificacions que s'han mantingut al llarg dels anys. Laura Calderón i Ana García escriuen respectivament sobre la postura abolicionista de la prostitució des d'una perspectiva de classe i revolucionària, i la política del bloc reaccionari —PP, Cs i Vox— sobre els drets de la dona. Per últim, incloem dos apartats dedicats al centenari de l'assassinat de la gran revolucionària polonesa-alemanya Rosa Luxemburg, i a la fundació de la Internacional Comunista.

Prou de reprimir les que lluitem!

El Govern del PSOE ens multa a la manifestació del 8M a Madrid

La Delegació del Govern de Madrid (PSOE) ha iniciat un expedient per sancionar amb 600€ de multa a Lliures i Combatives i el Sindicat d'Estudiants i el Sindicat d'Estudiants que va participar a la manifestació del passat 8 de març amb un camió amb megafonia per cantar consignes i organitzar el nostre propi seguici en la manifestació, quelcom que és habitual i fem des de fa anys en aquestes manifestacions.

Malgrat que tant Lliures i Combatives com el Sindicat d'Estudiants vam convocar i organitzar la vaga i les manifestacions estudiantils que va haver-hi al matí en més de 50 localitats i que participem en la Comissió 8M, la Policia Municipal i la Policia Nacional van impedir l'accés a la nostra megafonia escudant-se en ordres directes de l'Ajuntament de Manuela Carmona i de la Delegació del Govern de Pedro Sánchez.

És totalment inadmissible que una Delegació de Govern i un govern que es consideren progressistes i "feministes" multin i ataquin a les que participem en el moviment feminista, pel simple fet de voler organitzar la manifestació d'un dia tan important i històric com és el 8M per als drets de les dones. És un atac al nostre dret de manifestació i expressió!

Des de Lliures i Combatives i el Sindicat d'Estudiants exigim que es retiri immediatament aquesta sanció injusta. És hora que aquest Govern deixi de dir-se feminista en abstracte i, en els fets, es posi del costat de les dones joves i treballadores que sortim a lluitar i no contra nosaltres imposant-nos aquestes sancions.

La lluita és l'únic camí!

Signa la resolució de recolzament al nostre web

► VE DE LA CONTRAPORTADA

Per això avui, en un moment en què el sistema capitalista intenta domesticar el nostre moviment convertint-lo en un autèntic carnaval per a un lucre d'empreses privades i on cap tothom inclosa la dreta i els responsables de la nostra explotació i opressió— que ocultava per complet les seves arrels revolucionàries, és més important que mai reivindicar el caràcter combatiu i anticapitalista que batega en el seu interior.

La nostra opressió té responsables directes. Els mateixos que no ens contracten per la nostra identitat sexual o els que ens impedeixen canviar el nostre nom oficialment en el DNI, són els mateixos jutges i jutgesses que dicten sentències com les de La Manada o que empresonen els joves d'Altsasu i polítics i acti-

vistes independentistes catalans. Sota el sistema capitalista mai podrem ser el que som en llibertat. Perquè aquest sistema es basa en l'opressió i en l'explotació més salvatge: al col·lectiu LGTBI, a les dones treballadores, al jovent i a la classe treballadora en el seu conjunt.

La nostra lluita forma part de la batalla contra aquest sistema opressor. Necessitem aixecar un moviment LGTBI revolucionari i anticapitalista per aconseguir totes les nostres reivindicacions i construir una nova societat, lliure de qualsevol tipus d'opressió de classe, de gènere, de raça o nacional: una societat socialista al servei de la majoria, organitzada democràticament pels treballadors i per les treballadores, en la qual tots i totes puguem viure en genuïna llibertat.

VOLEM SER EL QUE SOM

Per un moviment LGTBI revolucionari i anticapitalista

La lluita pels drets de la comunitat LGTBI segueix sent més necessària que mai. La violència contra el nostre col·lectiu augmenta de forma dramàtica en tot el món. Els 75 països on ser persona LGTBI és un delictes i els 15 en els quals pots ser condemnat a pena de mort per la teva orientació sexual, són una fidel prova d'això. Però no és l'única, com revelen els camps de concentració per homosexuals a Txetxènia o l'assassinat de l'activista Marielle Franco al Brasil.

A l'Estat espanyol, només en 2017 va haver-hi 623 agressions violentes i a Madrid s'han registrat 345 en 2018. Aquestes xifres són part de la realitat d'opressió que patim les persones LGTBI en tots els àmbits de la nostra vida. Entre els i les més joves les dades són esfereïdores: més del 80% dels menors i adolescents trans pensen en suïcidar-se i més del 40% ho intenten.

Aquesta discriminació no és casual, sinó que és fruit del sistema en què vivim. De la mateixa forma que el capitalisme condemna la classe treballadora i el jovent a l'austeritat i a la misèria, dona ales a la ideologia podrida de la dreta i l'Església Catòlica que difon el verí del masclisme i la LGTBIfòbia.

L'Església i la dreta: garants de l'opressió, la homofòbia i el masclisme

El Partit Popular, Ciutadans i Vox, amb les seves polítiques, ideologia reaccionària i el seu ADN franquista, perpetuen i alimenten la discriminació de

totes aquelles persones que no encaixem en "el seu model" del que és acceptable segons l'ideari catòlic, apostòlic i romà. I les conseqüències més dures d'això les paguem, com sempre, les que provenim de famílies treballadores. La llista és llarga: Pablo Casado defensa que "el matrimoni és una unió entre un home i una dona"; Fernando Paz, número u de Vox per Albacete al Congrés, explicava que "hi ha teràpies per reconduir els gais"; Albert Rivera afirmava que "anomenar 'matrimoni' a una unió homosexual genera tensions innecessàries i evitables".

De la mà de la dreta i dels mitjans de comunicació hi va l'Església Catòlica. Aquesta institució completament fusionada i part integrant dels grans poders econòmics i polítics també exerceix el seu poder en l'aspecte ideològic, estenent els seus tentacles en el sistema educatiu. La mateixa jerarquia assenyalada i acusada de múltiples casos d'abusos sexuals contra menors, se sent amb el dret de criminalitzar dia sí i dia també amb total impunitat les persones del col·lectiu LGTBI, tractant-nos de malalts i antinatural i defensant la perpetuació de la nostra discriminació i opressió.

La lluita i l'organització són el camí

Aquest any celebrem el 50è aniversari de la Revolta d'Stonewall i també commemorem el 42è aniversari de la primera manifestació gai a l'Estat espanyol, quan al voltant de 4.000 manifestants van alçar les seves veus pels drets de la comunitat LGTBI. En ambdós casos, les persones que es van mobilitzar van pagar la seva valentia patint una salvatge repressió policial.

L'inici del moviment pels drets de la comunitat LGTBI va estar protagonitzat per les capes més colpejades provinents de la classe obrera. Aquells i aquelles que es van aixecar pel dret a una plena llibertat sexual ho van fer per aconseguir la plena igualtat: el dret a un lloc de treball, per la fi de l'explotació laboral i per unes condicions de vida dignes.

CONTINUA A LA PÀGINA 3 ▶

**Sindicat
d'Estudiants**
ESQUERRA
REVOLUCIONARIA

Número 10

933 248 325 · 629 467 550
lliuresicombativescatalunya@gmail.com
www.libresycombativas.net

